

Obrzęd pobłogosławienia dzwonu

Dzwon wiesz się przy cerkwi w ten sposób, żeby można go pokropić z zewnątrz i od wewnątrz przed umieszczeniem go na dzwonnicy, gdyż tak należy go pobłogosławić: Jeśli poświęcać będzie biskup, to założy wszystkie szaty biskupie, albo mantję, epitachelion, omoforion i mitrę (kapłan natomiast założy epitachelion i felonion), wyjdzie z cerkwi i podejdzie do dzwonu, gdzie będzie już przygotowana woda święcona i kropidło, na stole przykrytym obrusem, i zaczyna jak zwykle:

Błogosławiony Bóg nasz, w każdym czasie, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Lektor: Amen. Królu Niebieski. **Trisagion.** Ojciec nasz.

Kapłan: Albowiem Twoje jest królestwo i moc, i chwała, Ojca i Syna, i Świętego Ducha, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Lektor: Amen. Panie, zmiłuj się (**dwanaście razy**). Chwała, i teraz. Przyjdźcie, pokłońmy się Królowi naszemu Bogu (**trzy razy**).

Psalm 148, 149 i 150 – patrz s. .

Diakon mówi ektenię: W pokoju do Pana módlmy się, **po wezwaniu** Za żeglujących, podróżujących, chorych, cierpiących, uwięzionych oraz o ich wybawienie, do Pana módlmy się, **dodając następujące prośby:**

Aby pobłogosławił ten dzwon ku chwale swego świętego imienia, swoim niebieskim błogosławieństwem, do Pana módlmy się.

Aby dał mu łaskę, żeby wszyscy słyszący jego dzwonicie za dnia lub w nocy pobudzali się do sławienia świętego Twego imienia, do Pana módlmy się.

Aby głos jego dzwonicie utulał, uciszał i powodował ustanie wszystkich złych wiatrów, burz, gromów i błyskawic, i wszelkiej szkodliwej ciszy, i szkodliwego powietrza, do Pana módlmy się.

Aby odpędzał całą moc fałszu i ataków niewidzialnych wrogów, a wszyscy wierni, słysząc głos jego dźwięku, pobudzali się do spełniania Jego przykazań, do Pana módlmy się.

O wybawienie nas od wszelkiego utrapienia, gniewu i niebezpieczeństwa, do Pana módlmy się.

Wspomóż, zbaw, zmiłuj się i ochroń nas, Boże, łaską Twoją.

Najświętszą, przeczystą, błogosławioną, pełną chwały Władczynię naszą Bogurodzicę i zawsze Dziewicę Marię ze wszystkimi świętymi wspomniawszy, sami siebie, wszyscy siebie nawzajem i całe życie nasze Chrystusowi Bogu oddajmy.

Chór: Tobie, Panie.

Kapłan: Albowiem Tobie przynależy wszelka chwała, cześć i pokłon, Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Chór: Amen.

Następnie odmawia się Psalm 28:

Przynoście Panu, synowie Boży, przynoście Panu młode baranki,

przynoście Panu cześć i chwałę, przynoście Panu chwałę Jego imienia, pokłońcie się Panu na dziedzińcu Jego świątyni. Głos Pański ponad wodami, zagrział Bóg majestatu, Pan ponad wielkimi wodami. Głos Pański w mocy, głos Pański w dostojności. Głos Pana łamiącego cedry i połamie Pan cedry Libanu, i zniszczy je jak cielca libańskiego, a umiłowany niczym syn jednorożca. Głos Pana krzesze płomień ognia. Głos Pana wstrząsa pustynią, Pan wstrząsa pustynią Kadesz. Głos Pański umacnia jelenie i ogałaca dąbrowy, i w Jego świątyni każdy mówi chwałę. Pan panuje nad potopem, Pan zasiądzie jako Król na wieki. Pan moc da swemu ludowi, Pan pobłogosławi swój lud pokojem.

Po skończeniu Psalmu diakon mówi: Do Pana módlmy się.

Duchowni: Panie, zmiłuj się.

Kapłan odmawia tę modlitwę:

Panie Boże nasz, chcąc być przez Twoich wiernych zawsze sławionym i wielbionym, w Starym Testamencie poleciłeś Twemu słudze dawcy Prawa Mojżeszowi wykonać srebrne trąby i synom Aaronowym kapłanom trąbić w nie, kiedy składana jest Tobie ofiara, aby usłyszał Twój lud głos trąby i był gotów do oddania Tobie pokłonu, i gdy zbiorą się, aby składać Tobie ofiary, i w walce pobudzeni głosem tych trąb będą zbroić się ku zwyciężeniu wrogów. Teraz także, Władco najświętszy, pokornie prosimy Ciebie, wejrzyj miłosiernie na gorliwą modlitwę nas, grzesznych Twoich sług, i ten dzwon, uczyniony na służbę Twego świętego Kościoła, ku chwale wspaniałego i najświętszego Twego imienia, niebieskim Twoim błogosławieństwem i łaską wszystko uświęcającego Twego Ducha pobłogosław i poświęć, i wlej weń moc Twojej łaski, aby Twoi wierni słudzy usłyszawszy głos jego dźwięku umacniali się w wierze i pobożności, mężnie sprzeciwiali się wszystkim atakom diabelskim i modlitwami oraz nieustanną chwałą wyznawali Ciebie, prawdziwego Boga, i do cerkwi na modlitwę i sławienie Twego świętego imienia za dnia i w nocy śpieszyli, prowadzeni przez ten dzwon, który będzie utulał i uciszał i wygaszał swoim głosem napadające burze wiatrów, gradobicia, wichry i straszne gromy, i błyskawice oraz szkodliwe i niewłaściwe powietrze. Ty bowiem, Panie Boże nasz, nie tylko przez rozumne i uduchowione Twoje stworzenia ku Twojej chwale i ku zbawieniu, i pożytkowi Twoich wiernych, ale i przez bezduszne, jak laska Mojżesza i miedziany wąż na pustyni, wszystko, co chcesz czynisz sławnego i cudownego, wszystko bowiem dla Ciebie jest możliwe i nie ma nic niemożliwego, i Tobie chwałę oddajemy, Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Chór: Amen.

Kapłan: Pokój wszystkim.

Chór: I duchowi twemu.

Diakon: Głowy wasze skłońcie przed Panem.

Chór: Przed Tobą, Panie.

Wszyscy skłaniają głowy i kapłan odmawia cicho tę modlitwę:

Władco, Boże Ojciec wszechwładny, który dźwiękiem trąby siedmiu kapłanów idących przed arką przymierza spowodowałeś upadek i zniszczenie mocnych murów Jerycha, i wszystko, co było w tym mieście wydałeś w ręce Twego ludu, Ty i teraz dzwon ten napełnij Twoim niebieskim błogosławieństwem, aby słysząc głos jego dzwonienia wrogie moce powietrzne odeszły daleko od siedzib Twoich wiernych i zostały wygaszone ich wszystkie rozpalone strzały ogniste, na nas skierowane, a trzaski błyskawic, ataki gradu i wszelkie szkodliwe powietrze wszechwładną i mocą prawicą zostały przepędzone i powstrzymane, aby wyciszyły się i odstąpiły, wszystko bowiem przez pośrednictwo czynisz ku Twojej chwale oraz naszemu pożytkowi i zbawieniu.

Ekfonesis: Albowiem Ty litujesz się i zbawiasz nas, Boże nasz, i Tobie chwałę oddajemy, Ojcu niemającemu początki z Jednorodzonym Twoim Synem i z Najświętszym, i Dobrym, i Życiodajnym Twoim Duchem, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Chór: Amen.

Kapłan bierze wodę święconą i kropi dzwon z czterech stron, idąc wokoło i mówiąc:

Błogosławiony jest i poświęcany ten dzwon pokropieniem tej wody święconej, w imię Ojca i Syna, i Świętego Ducha. Amen (trzy razy).

Kropi także dzwon wewnątrz z czterech stron, mówiąc to samo. Następnie bierze kadzielnicę i okadza dzwon z czterech stron, z zewnątrz i od wewnątrz. Gdy to jest dokonywane, duchowni odmawiają Psalm 69:

Boże, przyjdź ku mojej pomocy, Panie, pospiesz mi z pomocą. Niech się zawstydzą i okryją hańbą ci, którzy szukają mojej duszy, niech się odwrócą i zawstydzą ci, którzy chcą mojej zguby. Niech natychmiast odwrócą się ze wstydem ci, którzy mi mówią: Dobrze, dobrze! Niechaj się cieszą i rozradują w Tobie wszyscy ci, co Ciebie szukają, Boże, i niech zawsze mówią: Niech będzie uwielbiony Pan!, ci co miłują Twoje zbawienie. Ja zaś jestem ubogi i nędzny, pomóż mi. Tyś jest moim wspomóżycielem i wybawicielem, Panie, nie zwlekaj.

Po skończeniu Psalmu diakon ogłasza: Oto mądrość!

Lektor: Czytanie Księgi Liczb (10, 1-10).

Diakon: Bądźmy uważni!

Lektor: Rzecze Bóg do Mojżesza, mówiąc: Sporządź sobie dwie trąby srebrne. Mają być wykonane robotą kutą i będą służyć tobie do zwoływania całej społeczności, i dawania znaku do zwijania obozu. Gdy się na nich zatrąbi, ma się zebrać przy tobie cała społeczność u wejścia do Namiotu Spotkania. Lecz gdy tylko w jedną zatrąbisz, zbiorą się wokół ciebie jedynie książęta, wodzowie oddziałów Izraela. Gdy zatrąbicie przeciągle, zwiną obóz ci, którzy go rozbili od wschodniej strony. Gdy drugi raz przeciągle zatrąbicie, zwiną obóz ci, którzy są od południowej strony. Znakiem na zwinięcie obozu będzie przeciągły głos trąby. Lecz dla zwołania zgromadzenia nie będziecie trąbić przeciągle. Trąbić mają kapłani, synowie Aarona, będzie to dla was i dla waszych potomków

prawem wiecznym. Gdy w waszym kraju będziecie wyruszać na wojnę przeciw nieprzyjacielowi, który was napadnie, będziecie przeciągle dąć w trąby. Wspomni wtedy na was Pan, wasz Bóg, i będziecie uwolnieni od nieprzyjaciół. Również w wasze radosne dni, w dni święte, na nowiu księżyca, przy waszych ofiarach całopalnych i pojednania, będziecie dąć w trąby, one będą przypomnieniem o was przed Bogiem waszym: Ja jestem Pan Bóg wasz.

Następnie śpiewa się lub czyta te stichery, ton 2:

Dla ziemi i pozostałych żywiołów, ze względu na Twój gniew skierowany na nas z powodu naszych grzechów, strwożonych i poruszonych, głosem tego dzwonu, jak srebrnych trąb Mojżeszowych, Panie, usłyszawszy, wejrzyj na nas łaskawym Twoim okiem i nie oskarżaj nas w Twojej zapalczywości, ale ulitowawszy się oszczędź, wybawiając z wszelkiego Twego osądzenia, jako jedyny miłosierny.

Ton 1:

Wznosząc fundamenty całej ziemi i sam jeden kształtując łożę morza, jak Stwórca wszystkiego, wybaw nas ze sprawiedliwego Twego osądzenia, głosem tego dzwonu odpędzając złośliwe burze, wiatry, gromy i błyskawice, i zawsze czyniąc nas czuwającymi i starannymi w oddawaniu Tobie chwały, i ku pełnieniu świętych Twoich przykazań, jako Przyjaciół człowieka.

Chwała Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, i teraz, i zawsze, i na wieki wieków. Amen. **Ton 4:**

Wszystko sam jeden na początku stworzyłeś, panie, a teraz wszystko za pośrednictwem czyniąc głosem tego poświęconego dzwonu odpędzaj od serc Twoich wiernych wszelkie zniechęcenie i lenistwo, zakorzeń w nich Twoją bojaźń z pobożnością, i Twoją mocą uczyni szybkości ku modlitwie i chętnymi ku wszelkiemu dobremu czynowi, wybawiając nas od wszelkich wrogich ataków, strzegąc przed szkodliwym i złym powietrzem, dla modlitw Bogurodzicy i wszystkich Twoich świętych, jako jedyny miłosierny.

Następnie diakon mówi: Oto mądrość! i kapłan wygłasza zwykle rozesłanie dnia.